

Karácsonyi hírlevél – 2023.

Pusztába és pusztában kiáltó szó

„Tibériusz császár uralkodásának tizenötödik évében, amikor Júdea helytartója Poncius Pilátus volt, Galilea negyedes fejedelme Heródes, Iturea és Trakhónitisz tartományának negyedes fejedelme Heródes testvére, Fülöp, Abiléné negyedes fejedelme pedig Liszániász volt, Annás és Kajafás főpapok idején szólt az Úr Jánoshoz, Zakariás fiához a pusztában. Ő pedig bejárta a Jordán egész környékét, és hirdette a megtérés keresztségét a bűnök bocsánatára, ahogyan meg van írva Ézsaiás próféta beszédeinek könyvében: »Kiáltó szava hangzik a pusztában: Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit! Minden völgyet töltsetek fel, minden hegyet és halmot hordjatok el, legyen a görbe út egyenessé, a göröngyös simává: és meglátja minden halandó az Isten szabadítását.«” (Lk 3,3-6)

Kedves Olvasóink!

Amikor ezt a hírlevelet írom, az eddigi súlyos, az egész világra kiható válságokhoz egy újabb adódott: a palesztin-izraeli háború. Már a szakemberek szerint is korunkat a válságok jellemzik. Ráadásul nem úgy, hogy miután az egyik véget ér, kezdődik egy másik, hanem úgy, hogy még tart az előző, és közben hozzáadódik egy újabb, amik egymás negatív hatásait tovább erősítik. A személyes veszteségek, borzalmas tragédiák mellett az a legszomorúbb az egészben, hogy ezeknek a válságoknak a nagy részét meg lehetett volna előzni, vagy meg lehetne szüntetni. De, akik erre befolyással lehetnének, nem akarták, nem akarják, mert ütközik az érdekeikkel. Csak egy példa: egyre több olyan hiteles információ kerül napvilágra, mely szerint az orosz-ukrán háború akár már tavaly márciusban befejeződhetett volna. Tehát hetekkel annak kitörése után! Nagyon közel voltak a megállapodáshoz, akik a béke hangján beszéltek. Hiába. Ugyanígy a legkülönbébb tudományágak szakemberei évtizedek óta hiába figyelmeztetnek azokra a folyamatokra, amelyek a jelenlegi válságok kitöréséhez vezettek. Az ő hangjuk is *pusztába kiáltott* szónak bizonyult.

Nem csak a nagyvilágban tapasztalhatjuk ezt, hanem a mi kis világunkban, egyéni életünkben. Hányszor éltük át, hogy pl. a rokonságunkban, munkahelyünkön egy kirobbanó vagy már kirobbant konfliktusban a jobbító, békítő szavunk pusztába kiáltott szó volt: hiába beszélünk, senki nem hallgatott ránk. Az is lehet, hogy néhányszor meg éppen velünk kapcsolatban élték át ezt mások. A végeredmény ilyenkor mindig ugyanaz: marad, sőt tovább mélyül a konfliktus. Belegondolni is fájó, mennyi jobbító, békítő, építő szó vált pusztába kiáltott szóvá. Mennyi gyógyulás, megbocsátás, megbékülés lehetősége veszett el így, mennyi kapcsolatot mérgezett meg és tett tönkre, hogy a jobbító, békítő, építő szavak pusztába szálltak.

Reménytelen lenne a helyzet, ha nem hangozna egy másik fajta szó. Ezt a fenti bibliai idézet így nevezi: *pusztában kiáltó szó*. Formailag majdnem ugyanaz, mint az előző, csupán egyetlen hangzó, betű a különbség: egy „n”, ami helyhatározóvá teszi a kifejezést. Nem mindegy, hogy egy szó pusztába kiált, vagy pusztában kiált. Isten szava gyakran a pusztában jelenik meg, éppen azért, hogy a pusztában található ürességbe tartalmat, élettelenségbe életet vigyen. Ilyen a természete. A próféták ezt visszhangozták. Maga Keresztelő János is ilyen próféta volt, ám emellett még valami

rendkívülivé teszi az ő személyét: az ószövetségi és újszövetségi korszak határán áll, Jézusnak, az Isten fiának az előhírnöke. Jézus személyében emberként maga Isten lépett a földre. Az ő érkezését készítette elő Keresztelő János. Itt úgy, hogy egy korábbi, ószövetségi prófétától, az egyik leghatalmasabbtól, Ézsaiástól idéz: *„Kiáltó szava hangzik a pusztában: Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit! Minden völgyet töltsetek fel, minden hegyet és halmot hordjatok el, legyen a görbe út egyenessé, a göröngyös simává: és meglátja minden halandó az Isten szabadítását.”* (Ézs 40,3-5)

Mennyi mennyei kincs, üzenet rejlik ebben a néhány sorban! Az egyik, hogy Isten terve, akarata, prófétai szava sohasem légüres térben jelenik meg, hanem az emberiség történelmi és politikai küzdelmeiben. Akkor is, amikor ezek a küzdelmek gyakran pusztaságot hagynak maguk után. Isten szava az ilyen pusztaságba is beledja magát, mert gyógyítani, jobbítani akarja. Az emberiség történelmében ezért és így van jelen.

A másik, hogy teremtő, szabadító, éltető szavait Isten folyamatosan közvetíti. Közvetítette Ézsaiáson keresztül, évszázadokkal később Keresztelő Jánoson keresztül. Azután Szentírassá tette, és így a Biblián keresztül azóta is folyamatosan közvetíti.

A harmadik, hogy hányszor és hányféleképpen beteljesedett már ez a prófécia! A legkülönlegesebb és legcsodálatosabb módon akkor, amikor szó szerint megtestesült: a názáreti Jézusban, Isten fiában. Az ő személyében *„minden halandó meglátta az Isten szabadítását.”* Azt a szabadítást, amit Jézus előbb különféle csodajelekkel szemléltetett, majd a kereszthalálával és feltámadásával abszolút és tökéletes módon elvégzett. Ez a szabadítás a bűn és az örök halál hatalmából szabadít meg. Ő ezért jött a földre és lett emberré. Ez a nagy szabadítás válik egészen személyessé, amikor kérjük és engedjük, hogy a mi életünkben is kifejtse hatását: megszabadítson örökölt vagy szerzett rossz szokásoktól, szenvedélyektől, lelki görcsöktől, szorongástól, félelmektől, komplexusoktól, büntudattól, bosszútól, gyűlölettől, attól a kényszersztől, hogy mindig nekünk legyen igazunk, azon az áron is, hogy emiatt sorra mennek tönkre és szakadnak el a kapcsolataink.

A pusztában kiáltó szónak tehát történelme van, beteljesülései vannak, és ereje van! Mindez azért lehetséges, mert a pusztában kiáltó szó isteni, mennyei töltéssel rendelkezik. Ezért nem marad hatástalan. Pusztán annak az embernek az életében nem lesz (jótékony) hatása, aki elzárkózik előle. De nélküle is el fogja végezni, amit akar. *„Ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, eléri célját, amiért küldtem.”* (Ézs 55,11)

Ha ez a pusztában kiáltó szó az életünkben megjelenik, olyan isteni, mennyei tartalmakhoz jutunk ezáltal, ami a mi szavainkat is átjárhatja, megváltoztathatja, hatékonyá teheti. Ha elkezdjük használni, csodálkozva fogjuk tapasztalni, hogy jobbító, békítő, építő szavaink nem fognak minden esetben pusztába szállni, el fognak jutni emberek szívébe. Képesek lesznek konfliktusokat megakadályozni vagy elsimítani: a bennük *élő és ható* isteni töltés miatt. Az egyre több feszültséggel járó karácsonyi időszak jó alkalom arra, hogy elkezdjük kipróbálni és gyakorolni ezt. Micsoda karácsonyi ajándék lenne, ha a pusztában kiáltó szó szabadító, gyógyító erejével szólnánk egymáshoz!

Tervezett ünnepi alkalmaink

- Dec. 2. szombat 16:00 Adventi női alkalom – gyülekezeti terem
- Dec. 8. péntek 18:00 Adventi ima- és dicsőítő est – gyülekezeti terem
- Dec. 17. vasárnap 10:00 Istentisztelet legátus szolgálatával – gyülekezeti terem
- Dec. 24. vasárnap 16:00 Szentesti istentisztelet gyerekműsorral – templom
- Dec. 25. hétfő 10:00 Karácsonyi úrvacsorás istentisztelet - gyülekezeti terem
- Dec. 31. vasárnap 16:00 Óévi hálaadó istentisztelet dicsőítéssel - gyülekezeti terem
- Jan. 1. hétfő 16:00 Újévi könyörgés (imaalkalom) - közösségi pince
- Jan. 7. vasárnap 10:00 Újévi istentisztelet - gyülekezeti terem

Áldást, békességet kívánva, a presbitérium nevében is:

Szentkirályszabadja, 2023. november 27.

*Szűcs László
lelkipásztor*